Hřiště na Jiřáku: návrat k přirozené hře

27.05.2026

Nové hřiště na náměstí Jiřího z Poděbrad už od března slouží dětem. Autor Miroslav Cikán zdůrazňuje, že vzniklo jako součást širší koncepce celého náměstí.

U části rodičů vyvolalo nové hřiště na Jiřáku vášnivou debatu. Diskutují o použití přírodních povrchů, jako jsou písek, kůra nebo kámen, nebo o vodních a herních prvcích, které podle některých nepůsobí vždy prakticky a bezpečně. Obavy se snaží rozptýlit autor návrhu, architekt Miroslav Cikán, který zdůrazňuje, že hřiště nevzniklo nahodile bez předchozí diskuze s odborníky.

„Není to solitér, ale součást kompozice náměstí," vy světluje architekt Cikán a připomíná návaznost na od kaz Josipa Plečnika. „Nemůžete sem vložit Disneyland bez ohledu na kontext," podotýká. Hřiště má záměrně organický tvar. Lavice jsou pak koncipované tak, aby se u nich dalo i pracovat, hrát si s dětmi nebo pít kávu z některé z nedalekých kaváren.

Zásadní roli hrají podle jeho slov použité výhradně přírodní materiály — dřevo, kámen a písek. Odmítl naopak využití plastů nejen z estetických, ale i zdravotních důvodů. Plasty se totiž časem rozpadají a uvolňují mikroplasty.

Inspirací byla praxe běžná v zahraničí. „V Rakousku nebo Švýcarsku jsou přírodní hřiště standard. Nejde o experiment, ale o ověřenou praxi," říká Cikán. Cílem bylo podle jeho slov vytvořit prostor, který podporuje přirozenou dětskou hru, kde děti mohou stavět hráze, pouštět vodu a objevovat. Důležitý je i smyslový kontakt s materiálem. „Hra je i o dotyku se dřevem, kamenem a vodou, ale i s okolním trávníkem a květinami. Plast je mrtvý materiál, příroda je živá a na zahrádku s dětmi zkrátka plasty nepatří," dodává.

Podle něj by hřiště nemělo být jen bezpečnou zónou bez rizika, ale místem, kde se děti učí vnímat svět. Otázka bezpečnosti byla přesto při návrhu klíčová. Všechny použité prvky jsou certifikované a prověřené, a to včet ně povrchu klouzačky. Část rodičů se totiž obává jeho přehřívání na slunci. „Klouzačku tvoří takzvaný zrcadlový nerez, takže přehřívání povrchu nehrozí ani během veder," podotýká Miroslav Cikán s tím, že místo bude v letních měsících chránit před vedrem stín plachty.

„Bezpečnost hřiště neznamená nutně jen gumu na zemi. Vedli jsme debatu i o tom, jaký typ dětství chceme ve městě podporovat. Zda dokonale kontrolované a ‚bezpečné', nebo takové, které dává prostor objevování, tvořivosti a přirozenému pohybu," tvrdí architekt.